REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XXII - veljača 2014.

Žrtve cionističkih progona:
Germar Rudolf

Izvještaj iz Meksika

Slučaj rasnog zločina:
ubojstvo Christian & Newsom

Vječna Religija Prirode:
Važnost zemlje i teritorija

Žrtve cionističkih progona: GERMAR RUDOLF

Germar Rudolf rođen je 29. listopada 1964. u Limburgu na Lahni. Njemački kemičar i revizionist koji je postao poznat ranih 90-ih nakon što je napisao stručni izvještaj o navodnom istrebljenju Židova u zloglasnom njemačkom koncentracijskom logoru Auschwitz. Kasnije je proširio svoje izdavačko djelovanje i postao jedan od najplodnijih revizionističkih pisaca, urednika i izdavača u svijetu – sve do njegovog uhićenja 2005. Proveo je ukupno 44 mjeseca u zatvoru zbog svojih tekstova.

Pozadina priče

Nakon završetka srednje škole u Remschiedu 1983., Rudolf je studirao kemiju u Bonnu, gdje je završio studij 1989. Kao student se pridružio grupama *A.V. Tuisconia Königsberg zu Bonn* i *K.D.St.V. Nordgau Prag zu Stuttgart*. Obje grupe su katolička bratstva koja pripadaju organizaciji *Cartellverband der katholischen deutschen Studentenverbindungen*. Neko vrijeme bio je simpatizer stranke CSU/CDU, no zbog razilaženja u stavovima odlučio je postati članom *Republikanaca* (REP), zbog njihove jače patriotske politike.

Nakon završetka poslijediplomskog doktorskog studija i odsluženja vojnog roka, privremeno se zaposlio u listopadu 1990. na Institutu Max Planck u Stuttgartu. Tijekom tog vremena napisao je članak naslovljen „Izvješće o formiranju i utvrđivanju

ostataka cijanida u plinskim komorama u Auschwitzu," u ime odvjetnika iz Düsseldorfa, Haja Herrmanna, bivšeg pilota Luftwaffea. Kada je 1993. njegovo „izvješće" privuklo nešto medijske pozornosti, Rudolfov poslodavac naredio mu je da ne dolazi u Institut osim ako nije pozvan. Kada je Rudolf došao u Institut bez dopuštenja, njegov ugovor o radu je raskinut bez ikakve najave. Godine 1994. ovo raskidanje pretvoreno je u sporazumni raskid. Tijekom 1996. godine Sveučilište u Stuttgartu zahtijevalo je da Rudolf povuče svoju prijavu za završno ispitivanje za doktorat, jer bi ju u protivnom Sveučilište samo poništilo, čineći njegovu doktorsku tezu beskorisnom. Legalni temelj za ovo je njemački zakon koji dopušta sveučilištima da ponište ili povuku akademske titule u slučaju da je kandidat koristio svoje akademsko uvjerenje ili znanje kako bi počinio zločin. Rudolf je nakon toga povukao svoju prijavu.

Hermann je iskoristio Rudolfov članak u obrani Otta Ernsta Remera, bivšeg časnika Wehrmachta optuženog za poticanje mržnje, kriminalnog djela prema njemačkom zakonu. Iako je Rudolf bio svjestan od samog početka da će njegov rad postati javno povezan da iznimno kontroverznim pojedincem, on je inzistirao na tome da čak i pojedinac koji je prezren u javnosti, kao što je Remer, ima pravo na obranu. Rudolf je izjavio da su njegova otkrića u Auschwitzu i Birkenau „potpuno promijenila njegove poglede na svijet," što ga je motiviralo da nastavi dalje usprkos rastućem društvenom i pravnom otporu protiv njegovog rada.

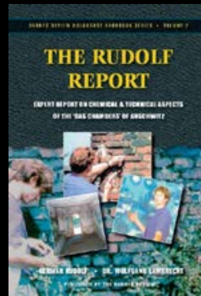
Između ostalog, njegovo izvješće tvrdi da se, nakon što su prikupljeni i analizirani uzorci sa zidova različitih zgrada u koncentracijskom logoru Auschwitz, samo neznatni tragovi ostataka cijanida mogu naći u uzorcima uzetim iz plinskih komora. Rudolf tvrdi da je to u potpunoj suprotnosti s uzorcima uzetima na drugim lokacijama, gdje je cijanovodik (Ciklon B) bio korišten za ne-ubojite svrhe (dezinsekcijske komore, dezinsekciju javnih zgrada kao što su crkve). Ovaj izvještaj, među ostalima, kritički su analizirali Richard Green i Jamie McCarthy s Povijesnog projekta o Holokaustu. Rudolf se u više navrata apostrofirao na ove i druge kritike, posebno na englesku verziju ovog izvještaja.

Rudolf je 1994. i 1995. bio izbačen iz svojih unajmljenih stanova, nakon što su mediji izvijestili o policijskim pretragama njegovih domova. Godine 1995. televizijska reportaža otkrivajući identitet

njegovog tadašnjeg poslodavca dovela je do trenutnog raskida njegovog ugovora o radu. Iste godine Rudolf je izbačen iz katoličkih bratstava na osnovu toga što je narušio načela bratstva svojim publikacijama u kojima negira Holokaust.

Bijeg, deportacija i zatvaranje

Godine 1995. Rudolf je osuđen na 14 mjeseci zatvora na okružnom sudu u Stuttgartu zbog „Rudolfovog izvještaja," jer je poricanje Holokausta zločin u Njemačkoj. Rudolf je izbjegao zatvor bijegom u Španjolsku, Englesku i zatim u SAD. Tamo je zatražio politički azil, ali njegov zahtjev odbijen je 2006.

U međuvremenu, kriminalne istrage nastavljene su u Njemačkoj. U kolovozu 2004. okružni sud u Mnnheimu zaplijenio je bankovni račun u pokušaju da oduzme 55% Rudolfovih poslovnih prihoda u periodu od 2001. do 2004. (oko 214 000 €; međutim, u to vrijeme na računu se nalazilo oko 5000 €). Rudolf i njegovi suradnici zaradili su taj novac prodajući publikacije koje su zabranjene u Njemačkoj, iako je Rudolfov posao bio smješten u Velikoj Britaniji i SAD-u, gdje je ova aktivnost bila i još uvijek jest legalna.

Na 11. rujna 2004., Rudolf je oženio američku državljanku, a kasnije je dobio dijete. Ipak, njegovi zahtjevi za azil ili barem odgodu izbacivanja bili su odbačeni u studenom 2004., na osnovu toga da njegov zahtjev nije imao nikakvih zakonskih

osnova i da je bio dosta „neozbiljan." Rudolf se žalio protiv ove odluke, a kao rezultat toga američki Savezni sud u Atlanti rane 2006. godine povukao je odluku o neozbiljnosti zahtjeva, ali je potvrdio da nema zakonske osnove. Dok je Rudolfov azilantski slučaj još bio u tijeku, on je uhićen 19. listopada 2005., nedugo nakon što je njegov brak potvrđen kao pravni i valjan. Imigracijska služba izjavila je da Rudolf nema pravo podnijeti zahtjev da ostane sa svojom obitelji. Rudolf je 14. listopada 2005. deportiran u Njemačku. Po dolasku su ga uhitile vlasti i prvo prebacile u zatvor u Rottenburgu, a zatim u drugi u Stuttgartu. Okružni sud u Mannheimu, 15. ožujka 2007. osudio je Rudolfa na dvije godine i šest mjeseci zatvora zbog poticanja mržnje, omalovažavanja mrtvih i klevetu. I Rudolf i tužiteljstvo prihvatili su presudu. Rudolfova „Predavanja o Holokaustu" su zaplijenjena i naređeno je njihovo uništenje, odnosno: zapaljena su u spalionicama otpada pod nadzorom policije. Prvotni zahtjev tužiteljstva da se zaplijeni 214 000 € smanjen je na 21 000 €, ukupni promet od prodaje knjige.

Motivacija

U svojim pisanjima Rudolf opisuje kako je kao student on prvi posumnjao u vjerodostojnost onih koji su govorili da je „Auschwitz batina protiv političke desnice.“ Rudolf je izjavio kako je mislio da im se ne može vjerovati, jer je imao osjećaj da su oni „ekstremisti s nepoštenim namjerama.“ Međutim, ubrzo se susreo s tim da sjećanje na Holokaust koristi protiv vlastitih usmjerenja i samog sebe:

„Dakako, u početku mog drugog angažmana u Republikancima, bio sam konstantno suočen s korištenjem 'krvništva Auschwitza' protiv 'moje' stranke i mene samog. Spomenuo sam gore skandalozno pitanje novinara nakon berlinskih izbora, pitanje koje je se učestalo koristi kako bi se sugeriralo da Republikanci – nakon što preuzmu vlast – imaju namjeru „plinom otrovati“ turske imigrante koji žive u Njemačkoj.“

Rudolf tvrdi kako postoje četiri razloga za njegovo istraživanje:

„1. Zbog mog odgoja, osjećao sam se loše samo zbog sumnje. Znao sam da nešto nije u redu s društvom kad usađuje osjećaj krivnje u svoje članove samo zbog neslaganja. Holokaust je jedno područje i gotovo jedino područje, gdje se upozorava da se činjenice slijepo prihvate; a ne da se razmišlja kritički. Učeni smo da praktički ispitujemo sve ostalo, pa čak i ono što se drži kao sveto, kao postojanje Boga ili seksualnu intimnost. Pripremljeni smo na to da budemo poslušni subjekti

i da održimo strah od bilo kakvog prekršaja s obzirom na Holokaust. To me ljutilo tada, a ljuti me i danas.“

„*2. Zbog mojih sumnji, čitav moj pogled na život postao je nestabilan. Nisam više bio siguran što je ispravno, a što ne, tko je lagao, a tko je reko istinu. Vječni sukob dobra i zla oživio je u meni. Pitanje gdje se mogla pronaći istina u pogledu Holokausta bilo je toliko važno, da sam znao da ću postići mir svog uma samo ako ja osobno pronađem gdje leži ta istina. Želio sam se osloboditi nesigurnosti na ovaj i li onaj način.*“

„*3. Ne postoji niti jedno znanstveno područje, u kojem su oni koji imaju različito mišljenje progonjeni od strane „vladajućeg poretka“, kao što je revizionizam. To je vjerojatno razlog zašto većina ljudi ne želi imati veze s tim, a mnogi to izbjegavaju uvjeravajući se da ta tema nije povezana s postojećim problemima. Ali za mene, ovaj drakonski progon najbolji je dokaz da je to presudna tema, jer sile koje su povezane s tim drže najvažnijim da nitko ne dira ovaj tabu. Sveobuhvatno i kritičko istraživanje u ovom području je stoga vrlo važno iz znanstvenih, političkih i društvenih razloga.*“

„*4. Tretiranje revizionizma i njegovih zagovornika u području znanosti, novinarstva, politike i prava je skandalozno u svjetskim razmjerima – ono zahtjeva obeštećenje.*“

Politička uvjerenja

U *Rudolfovom izvješću*, zbog kojega je bio zatvoren, on u vezi svojih pogleda na nacional-socijalizam piše u poglavlju 3.2 „Na temu politike“:

„*Osobno, sklon sam suditi [za Hitlera i nacional-socijalizam] na temelju onoga što je on bio sposoban ostaviti iza sebe za svoj narod – sve ostalo slijedi. To mora biti dostatno u ovom trenutku.*“

O optužbama da revizionisti samo žele osloboditi nacional-socijalizam optužbi on ovdje kaže:

„*[To] podrazumijeva da se smatra neprihvatljivim djelomično osloboditi nacional-socijalizam povijesno, a čineći tako, uvijek također moralno. No, proglašavajući neprihvatljivim bilo kakvo hipotetsko oslobađanje optužbi utemeljeno na temelju mogućih činjenica je otvoreno priznanje da ne postoji interes za potragom za istinom,*

već se nacional-socijalizam inkriminira povijesno i moralno pod svim okolnostima i pod svaku cijenu. Dakle, oni optužujući revizionisti koji su zlorabili svoja istraživanja za političke svrhe dokazali su svoju krivicu upravo ovim kaznenim djelom… [Naše] istraživanje nikad ne smije biti zabrinuto mogućim moralno negativnim učincima naših pronalazaka u odnosu na političare ili režime iz prošlosti, već isključivo činjenicama. Svatko tko tvrdi suprotno ne razumije znanstvena istraživanja…“

O političkim odgovornostima revizionista on je rekao slijedeće:

„Dakle, to bi trebala prije svega biti briga umjerene politike, da se vidi da se rasprava o Holokaustu širi društvenim krugovima osim onim radikalnim i ekstremističkim, tako da se bilo kakve posljedice revizije povijesti mogu zastupati i provoditi vjerodostojno i kompetentno od strane respektabilnih i poštovanih političara. Najvažnija briga znanstvenika mora biti to da se političare upozori na ovu činjenicu i da ih se usmjeri dok usmjeravaju svoj put među stijenama znanstvenih spoznaja.“

Nakon što je napustio Institut Max Planck, počeo je objavljivati knjige o Holokaustu. Osnovao je Castle Hill Publishers u Engleskoj, 1996., kao i Theses & Dissertation Press, kao američkim ogrankom u 2000. Iste godine Rudolf je započeo s projektom „Holocaust Handbooks Series,“ oslanjajući se na razna djela o Holokaustu iz perspektive negatora/revizionista; 2010. serija je sadržavala 22 naslova. Nadalje, do 2005. Rudolf je usko surađivao s belgijskom revizionističkom organizacijom Vrij Historisch Onderzoek (VHO).

Više o Germaru Rudolfu i njegovom djelu možete pronaći na njegovoj web stranici:

Germar Rudolf.

Checkerboard Recordings proudly presents

INVICTUS

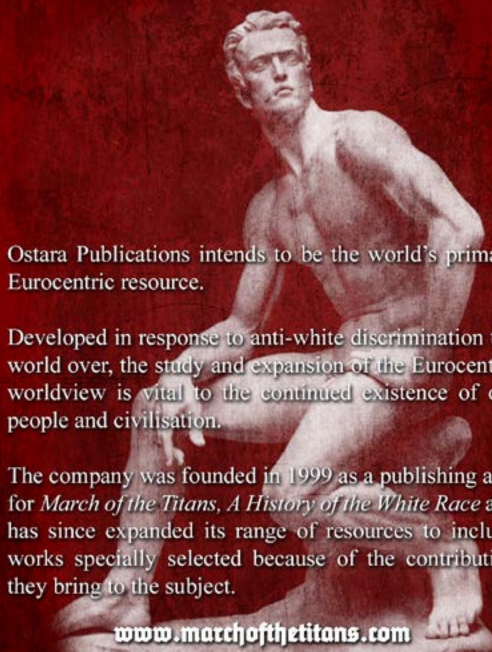

Second full length album of Croatian band INVICTUS.
8-track journey filled with pride, honour, anger and will to fight.
Mix of hardcore/progressive style for awakening of White people spirit!

Limited to 200 pieces!
More info: www.invictus.kreativisti.org
www.temnava.co.nf

Ostara Publications

Ostara Publications intends to be the world's primary Eurocentric resource.

Developed in response to anti-white discrimination the world over, the study and expansion of the Eurocentric worldview is vital to the continued existence of our people and civilisation.

The company was founded in 1999 as a publishing arm for *March of the Titans, A History of the White Race* and has since expanded its range of resources to include works specially selected because of the contribution they bring to the subject.

www.marchofthetitans.com

IZVJEŠTAJ IZ MEKSIKA

1.) Kada spomenete Meksiko i meksikance nekome u Evropi, većina ljudi predpostavit će da pričate o mesticima koji su većina ondje i koji su sinonim za masovnu imigraciju u SAD. ali, kao što možemo vidjeti, Meksiko ipak ima određenu populaciju čistih bijelaca. Koliki je postotak bijelaca u Meksiku, i koja je vaša pozicija u cjelokupnom društvu?

Bijelačka populacija u Meksiku je u manjini, rekao bih oko 20 posto (nemam prave brojke sada, naravno, većina mješanaca sebe i dalje smatra "bijelcima", ja ovdje dajem okvirni postotak pravih bijelaca9. U meksičkom društvu, smatram da bijelci i dalje nemaju pravu poziciju koju zaslužuju. Pritom ne govorim o novcu (većina bijelaca ovdje pripada gornjem sloju društva, mada ne svi), govorim o ugledu i odnosu prema njima. Tri stvari, po mom mišljenju, su kastrirale bijelce u ovoj zemlji: A) kršćanstvo (posebno katolicizam), B) židovski utjecaj (uglavnom iz SAD-a) na medije i trendove, i C) loš obrazovni sustav, orkestriran od istih ljudi koji štite znate i sami čije interese.

2.) Kao i u većini zemalja sa značajnom nebijelačkom populacijom, razina kriminala u Meksiku je vrlo visoka, štoviše, često slušamo vijesti o brutalnim ubojstvim i mnogim mafijaškim egzekucijama. Koliko je sigurno, ili bolje reći nesigurno živjeti ondje, te dali se ta situacija odnosi na cijelu zemlju ili samo na neka područja?

Situacija je trenutno užasna diljem zemlje, iako u nekim područjima, na primjer ondje gdje ja trenutno živim (zapadna obala, država Nayarit), je ipak nasilje u opadanju, mada se ipak s vremena na vrijeme dokodi kakav pokolj. U nekim je pak područjima situacija naprosto izmakla kontroli.

3.) Da li postoje neke pro-bijelačke grupe i organizacije u Meksiku? Čuli smo za Frente Nacional México, ali također smo vidjeli mnoge njihove slike na kojima su nebijelci među njima. Što nam možete reći o tome?

Znam za organizaciju pod nazivom "Vision Blanca", i oni se čine kao stvarni bijelci. Imao sam želje da se priključim njima, međutim vidio sam da zahtjevaju "apsolutnu i slijepu poslušnost" njihovom vođi. To mi je sve zvučalo kao traženje submisivnosti, stoga sam odlučio ne priključiti se, jer pravi bijelac nikad nije submisivan. Glede drugih "bijelačkih organizacija" ovdje u Meksiku, smatram da su smiješne. Postoje, primjerice, takozvani "skinheadi", koji su ustvari smeđi mestici koji sami sebe zavaravaju.

4.) Da li bijelci u Meksiku vide sebe kao različite od ostatka populacije, od mješanaca, ili vide sebe jednostavno kao Meksikance, poput svih ostalih?

Ovisi, ali problem ovdje sa bijelcima jest taj da puno više pozornosti obraćaju na financijski status osobe nego na rasu. To je žalosno.

5.) Katoličanstvo je dominantna religija u vašoj zemlji, zapravo, Meksiko je vjerovatno jedna od zemalja u svijetu sa najvećim brojem katolika. Koliki utjecaj je religija imala na miješanje bijelih španjolaca sa domicilnim indijanskim pučanstvom?

To je najvjerovatnije bio najznačajniji utjecaj glede rasnog miješanja, zajedno sa, kao što sam već spomenuo, mentalnom kastracijom bijelaca.

6.) Kakva je ekonomska situacija u Meksiku? Neki izvori kažu kako je meksička ekonomija postala poprilično prosperitetna posljednjih nekoliko desetljeća?

Iskreno, priča da "Meksiko živi u prosperitetu" je obično zavaravanje, ista fora koju svi predsjednici, ekonomisti, guverneri, itd. ovdje koriste za svoju dobrobit. Jedina rastuća ekonimija ovdje je u njihovim novčanicima.

7.) Gdje leži budućnost bijelih ljudi u Meksiku? U odvajanju od matične države ili nešto drugo?

Ponajprije, u ispravnoj edukaciji. Drugo, u raskrinkavanju medijskih struktura i društvenog inženjeringa, i treće, u realizaciji i ispoljavanju svojeg vlastitog identiteta kao bijelaca na svim poljima.

Slučaj rasnog zločina:
UBOJSTVO CHRISTIAN & NEWSOM

Malo je Amerikanaca izvan Knoxvillea (Tennessee), upoznato sa slučajem Channon Christian i Christopher Newson, dvoje mladih ljudi koji su oteti, zvijerski napadnuti, silovani te na kraju ubijeni od strane pripadnika druge rase.

Da su Christian i Newsom bili crni te da su oni bili silovani, mučeni i ubijeni od strane grupe bijelaca, imena žrtava bila bi bolno urezana u psihu nacije pomoću zasitnog medijskog pokrića zločina i posljedica.

Razlog zbog kojeg je slučaj privukao tako malo medijske pozornosti leži u činjenici da su Christian i Newsom oboje bili bijelci. Svi njihovi napadači bili su crnci. Istražitelji su nekako zaključili da rasna netrepeljivost nije bila faktor u zločinu.

“Ako ovo nije bio zločin iz mržnje, onda ja uopće ne znam kako definirati zločin iz mržnje” rekla je Newsomova majka Mary. “Možda je sve započelo otmicom auta, ali ono u što se napad pretvorio bila je mržnja crnaca spram bijelaca. Za ono što su im napravili,bilo je potrebno mrziti.”

Sada vrijedi pogledati natrag na taj slučaj i vidjeti što možemo naučiti iz njega. Prije dva tjedna, tzv. bijeli Hispanac George Zimmerman oslobođen je optužbe za ubojstvo Trayvona Martina, crnog tinejdžera, a i dalje se ne vidi kraj samozadovoljnim i moralizirajućim monolozima ljevičara, političara, profiterima rasne industrije te glavnih medija.

Nasilni zločini u koje su upetljane osobe drugačijih rasa ili etničkih skupina imaju tendenciju postati nacionalna vijest samo onda kad je žrtva pripadnik manjine. To je zato što radikalni ljevičari koji služe kao kulturološki vratari ne vole davati kisik

pričama koje izazivaju njihove unaprijed zamišljene, politički korektne ideje o tome kako društvo djeluje/funkcionira.

Utemeljitelji agende ne vole priče koje odstupaju od njihovih preferiranih pripovijesti. Oni će lagati i iskrivljavati da bi uklopili nezgodne događaje u svoj svjetonazor. Zato se Amerikancima stalno iznova ponavlja kako su *Tea party* pokreti nasilni i opasni, dok su pokreti poput *Occupy Wallstreet* nježni i dobroćudni. Zato nam govore da su Republikanci gramzivi, bešćutni rasisti dok su Demokrati nesebični, suosjećajni i slijepi kad se radi o boji kože.

No ne mogu se sve priče izobličiti do neprepoznatljivosti i iskoristiti kao potpora lijevoj partiji. Nema tog iskrivljavanja koje može izmijeniti činjenice u slučaju Christian i Newsom, ubijenih u 21. i 23. god., stoga slučaj mora biti ignoriran. Neizrecivo gnjusni zločini počinjeni nad parom zadobili su medijsku pozornost na predjelu Knoxvillea, ali su na nacionalnoj razini podvrgnuti totalnoj medijskoj blokadi jer su činjenice bile nezgodne.

Ono što je učinjeno mladom paru tjera na povraćanje.

Prošle je godine TV komentatorica Nancy Grace, koja je prije toga radila kao Specijalna tužiteljica u okrugu Atlanta-Fulton, rekla gledateljima da su pojedinosti tog slučaja “zbilja jedni od najkravijih detalja ubojstva koje je ikad čula”. Tužiteljev pomoćnik onesvjestio se tijekom suđenja dok je okružni mrtvozornik podastirao jezive detalje o načinu na koji su žrtve umrle.

Priča je započela na večer 6.1.2007., kada su Channon Christian (21) i Christopher Newsom (23) koji su trebali prisustvovati zabavi, nestali. Knoxvilleska policija rekla je da je Chanonin sportski auto otet. (WATE-TV sadrži kratki sadržaj o zločinu na svojoj internet stranici.)

Tijelo Christophera Newsoma pronađeno je sutradan u blizini željezničke pruge.

Christianino tijelo pronađeno je svezano dva dana kasnije u kontejneru. Bila je prisiljena gledati silovanje svog dečka.

Na suđenju, dr. Darinka Mileusnić-Polchan, koja je provela autopsiju nad oba tijela, pružila je dokaze. Newsomovo neprepoznatljivo tijelo pronađeno je licem prema gore, njegova stopala i

ruke svezane, svjedočila je. Njegova usta bila su začepljena čarapom, a oči su mi bile povezane maramom. Gornji dio tijela bio je opečen, a gležnjevi spaljeni. Newsom je upucan metkom u vrat i leđa. Odvojeni pucanj u glavu prouzročio je "trenutnu smrt".

George Thomas

Newsomov anus bio je rasparan i u modricama, što ukazuje na "analnu penetraciju". Prije nego je bio sodomiziran od strane osobe, sodomiziran je pomoću predmeta. Sjemena tekućina pronađena je u njegovom tijelu, ali nije sadržavala spermije. DNK testovi nisu bili uvjerljivi kod ispitivanja podrijetla sjemena. U svoju smrt hodao je bos odjeven samo u donje rublje. Prije nego što je umro bio je silovan jedan do dva sata rekla je Mileusnić-Polchan.

"*To nije samo silovanje" rekla je "to je tupa trauma gdje predmet dolazi u kontakt i ozbiljno oštećuje tkivo. Dubina ozljede bila je tako teška da nema šanse da ju je prouzročilo obično silovanje.*"

Lemaricus Davidson

Christianimo tijelo pronađeno je u fetalnom položaju, zamotano u pet vreća za smeće u kanti za smeće. Mala bijela plastična vrećica pronađena je oko glave. Mlada žena umrla je posljedicom gušenja, rekao je mrtvozornik. Na Cristianinom tijelu otkrivene su suze, modrice i otekline na njenim genitalijama te oko anusa. Očigledna je bila također tupa trauma.

Letalvis Cobbins

Christian je bila nekoliko puta silovana, vaginalno, rektalno i oralno te je šutnuta nogom u vaginalnom predjelu prije nego je bila strpana u kantu za smeće. Dobila je udarce u glavu, a njene ruke su silom savladane. Njeno tijelo pokazivalo je ozlijede nastale trenjem o grubu površinu.

Izbjeljivač je uliven u njeno grlo, pretpostavlja se, u pokušaju da se unište bilo kakvi ostaci DNK koji bi mogli biti korišteni kao dokaz. DNK dva različita muškarca pronađen je u Christianinom donjem rublju povlačeći tako mogućnost da su dvije osobe koje nisu bile terećene u ovom slučaju, sudjelovale u njenom

silovanju. DNK muškarca za kojeg se misli da je bio vođa grupe, Lemaricusa Davidsona, pronađen je na vaginalnom brisu opreme koje su vlasti koristile na Christianinom tijelu.

Vanessa Coleman

Davidson, Letalvis Cobbins i George Thomas uhićeni su nekoliko dana kasnije te su optuženi za ubojstvo para. Kasnije, Cobbinsova tadašnja cura, Vanessa Coleman, također je optužena za ubojstvo.

Davidson, Cobbins, Thomas i Coleman osuđeni su na okružnom sudu pod državnim zakonom. Peti tuženik, Eric DeWayne Boyd, optužen je na federalnom sudu kao suučesnik i zbog skrivanja Davidsona. Svih pet optuženika bili su crnci.

Pandora
Vijesti za koje vlast i mediji ne žele da znate

Nove knjige na hrvatskom jeziku dostupne na našoj stranici:

KREATIVISTI

Vječna Religija Prirode: VAŽNOST ZEMLJE I TERITORIJA

Čak i najprimitivniji divljak je potpuno svjestan suštinske važnosti prostora i teritorija u kojem može živjeti i opstati njegovo pleme. Ovo je od tolike važnosti, da će se oni boriti i riskirati svoje živote ne bi li sačuvali svoj teritorij, ili se proširili i preuzeli teritorij susjednog plemena. Čak i prije nego što je bijeli čovjek stigao na obale Amerike, stotine indijanskih plemena stalno su se međusobno borile. Za što su se borili? Borili su se za zemlju, prostor i teritorij na kojem bi njihovo pleme moglo loviti i živjeti, podizati svoje šatore i na kojoj bi njihovi potomci mogli napredovati i širiti se. Ovaj nagon i ovo znanje je tako suštinsko i tako instinktivno da su čak i ptice i životinje svjesne ove osnovne prirodne činjenice. U mnogim slučajevima i one obilježavaju svoj teritorij. Znajući da samo na određenom teritoriju mogu osigurati uvjete potrebne za život, one ga obilježavaju i štite.

Promatrali smo mudrost obitelji vukova, koji obilježavaju teritorij koji im je potreban, skoro svakog tjedna ponovno osvježavaju granice tog teritorija. Vidjeli smo i kako ostale obitelji vukova imaju svoj teritorij i kako poštuju granice teritorija susjedne obitelji. Svaka obitelj ima instinktivne mudrosti da shvati kako su zemlja i teritorij osnova za njihovu egzistenciju. Oni je obilježavaju i čuvaju. Prava na teritorij su očigledno ozbiljna stvar među obiteljima vukova i dobro su organizirana.

U obitelji mačaka, lavovi će učiniti isto. Oni znaju da im treba teritorij na kojem će živjeti, i oni će ga obilježiti i smatrati ga svojim za lov i osiguranje neophodnih potreba u cilju očuvanja svoje obitelji. Određene vrste majmuna ne samo da određuju svoj teritorij, već i hijerarhiju svog plemena. Čak i ptice, kada ih čujemo kako nešto veselo cvrkuću, za što vjerujemo da je pjesma sreće, u stvari objavljuju svijetu da je

to njihov teritorij i upozoravaju napasnika da ga se kloni. Na Arktiku, plodni glodari, s druge strane, imaju drugačije rješenje ovog problema. Da bi održali populaciju u skladu sa teritorijem koji im je dostupan i da bi spriječili da ovaj predio postane prenapučen, oni će, svakih nekoliko godina, učiniti masovan samoubilački odlazak u ocean i na stotine njih će se podaviti.

Ja, naime ovdje govorim o tome da su zemlja i teritorij sinonimi za razvoj populacije, bez obzira da li se radi o životinjama, pticama ili ljudskim bićima. Zemlja i teritorij su suštinski važni, ne samo radi osiguranja neophodnih uvjeta za život, već i kao nešto što osigurava životni prostor. Jedna kvadratna milja zemljišta može osigurati hrane i sirovina samo za ograničen broj ljudi. Još uvijek postoje neki ljudi koji će poricati ovu činjenicu, tvrdeći da uz napredak tehnologije možemo beskrajno osiguravati stalno povećanje proizvodnje i da u tome ne postoje granice. To jednostavno nije točno. Ne samo da postoji krajnja granica produktivnosti tla, bez obzira koliko se tehnologije upotrijebi, već se, povećanjem populacije sve više i više obradive zemlje oduzima u korist izgradnje stanova, gradova, životnog prostora, autocesta, cesta, kanala,... Sjetite se, na primjer, plodnih plantaža naranči koje su pred samo 30 godina postojale u Južnoj Carolini. Sada su skoro sve nestale, tako što je sve to prostranstvo sada prekriveno stambenim blokovima.

Ne samo to, ljudska populacija će se brže širiti u onim predjelima gdje ima mnogo prostora. Prazni prostor kao da poziva na uzgajanje većih obitelji. Sjetite se, na primjer, ranih pionira na zapadu. Gdje god je prostor bio širom otvoren, bijeli pioniri su imali velike obitelji. Nasuprot tome, bijeli stanovnici gradova, naročito u stambenim blokovima, gdje je velika gustoća naseljenosti, imaju male obitelji. U stvari, najbolji dijelovi

naše rase dolaze iz ruralnih područja, mada mnogi od njih mogu migrirati u gradove i postati slavni i bogati.

Gledajući na to, sa stajališta cijele zemlje, uviđamo, na primjer, da je u zemljama kao što su Škotska i Irska, gdje je prostor ograničen, i plodnost smanjena. Irska ima populaciju od oko tri do tri i pol milijuna stanovnika, a Škotska oko pet milijuna stanovnika. Sa ograničenim prostorom, ove brojke su se vrlo malo izmijenile u posljednjih 100 godina, a postojala su čak i razdoblja kada se populacija smanjivala. Za razliku od ovoga, na primjer, broj ljudi škotskog i irskog porijekla u Americi, bez obzira što u novom svijetu žive relativno kratko, takav je da sada postoji nekoliko puta više Iraca i Škota u Americi nego u njihovoj domovini. Sve ovo ide u prilog prirodnoj činjenici, po kojoj je narodu, da bi opstao, potreban prostor i teritorij. Drugim riječima, treba im zemlja.

Činjenica je da na zemaljskoj kugli ima korisne zemlje toliko koliko je ima i da je neće biti više. Isto tako važna je i činjenica da se svjetska populacija povećava ogromnim koracima i u tome su obojene rase nadmoćne. To je zahvaljujući pomoći koju je tehnologija bijelog čovjeka pružala obojenim rasama i Židovima koji iskorištavaju bijelog čovjeka i od njega uzimaju hranu i sirovine i daju je obojenim rasama. O činjenici da židovska promidžba ovo naziva filantropijom i humanošću nećemo ni razgovarati. To nije ni nalik tome. To je kriminalni čin iskorištavanja namijenjen širenju obojenih rasa i smanjenju Bijele rase. Ne treba mnogo mašte da bi se zamislilo što to znači za budućnost.

Ukoliko se Bijela rasa ubrzo ne probudi i ne počne preuzimati svoju

sudbinu u svoje ruke, bit će gurana u sve manji životni prostor na površini ove planete. Kada bijeli čovjek bude oslabljen do točke da ga obojene rase mogu dokrajčiti bez sile, Židov, koji je zadojio obojene rase mržnjom, dat će znak za uništenje ostatka Bijele rase.

Nemojmo činiti greške - zemljišno prostranstvo ovog svijeta i njeni resursi striktno su ograničeni, i približava se vrijeme kada će se Bijela rasa ili organizirati da nastani svijet ili će je sa lica zemlje izgurati obojene rase. S obzirom da sada nema, niti će ikada biti, dovoljno prostora i za Bijelu rasu i za obojene rase da se razvijaju na licu zemlje, ja bih prije da opstanemo mi nego oni. Siguran sam da ni jedan pripadnik Bijele rase ne bi želio da bude izguran i poklan i da tako nestane. Ukoliko se to dogodi, to će biti zato što smo mi suviše ljubazni, dobri, suviše glupi da se borimo za svoj opstanak.

Ne, priroda nije stvorila Bijelu rasu kao svoj najviši i najbolji domet samo da bi je uništile inferiorne obojene mase i otjerale sa lica zemlje. Niti je priroda odredila bilo koji dio zemlje, poput Afrike, za obojene rase, ili za crnce, ili za bilo koga drugog. Sami prirodni zakoni nalažu, a povijesno iskustvo jasno pokazuje, da zemlja i teritorij pripadaju onima koji imaju volje, odlučnosti i snage da ga osvoje, nasele i očuvaju je od svih mogućih napasnika.

Tužan odraz činjenice da bijelom čovjeku nedostaje prepredenosti, ili još bolje izdajničke lukavosti Židova, koji kontrolira svjetsku povijest posljednjih nekoliko tisuća godina, jest to da je bijeli čovjek sada gusto zbijen u manjim dijelovima svijeta dok se obojene rase i mulati šire na ogromnoj većini teritorija planete. Na primjer, Afrika, koja je jedan od najizdašnijih prostora na površini zemlje, najviše je nastanjena

inferiornom crnom rasom. Sjedinjene Države, relativno nova zemlja, imaju 2,3 puta veću gustoću naseljenosti od afričkog kontinenta.

Ili, usporedimo visoko nadarene i energične ljude Njemačke, koji su sada zgurani na teritorij manji od Teksasa, dok nazadna mongolska plemena istočne Azije zauzimaju ogromne prostore na desetine puta veće od Njemačke.

Ili, uzmimo britanski narod, sada zguran u njihovo malo otočno kraljevstvo, bez svojih kolonija, usprkos pobjedama u oba svjetska rata. I onda, kao sol na ranu, Židovi, koji ne samo da su iscjepkali veliku britansku imperiju, već i namjerno ubacuju horde obojenih u samo britansko kraljevstvo, ubrizgavajući umjetno zagađenje tamo gdje zagađivanja nikada nije bilo.

Da, naše pravo na zemlju i teritorij svijeta je najsvetije pravo koje ima Bijela rasa. Priroda nije obdarila bijelog čovjeka samo pravom da posjeduje prostranstva svijeta, već i inteligencijom, energijom i snagom kojom će primijeniti to pravo. Bila bi užasna sramota i neizvršenje dužnosti sa naše strane, ukoliko ne uspijemo to ostvariti i neispunjavanje obaveze koju nam je priroda jasno naznačila. Ukoliko ne uspijemo zato što nemamo pameti i hrabrosti, počinit ćemo najžalosniji zločin protiv samih sebe i naših budućih generacija.

No, neki srceparajući glasovi će se umiješati i pitati se da možda kada predlažete takav smjer, ne napuštate civilizaciju i vraćate se zakonima džungle? Na to ja odgovaram, ne dragi moj prijatelju, mi ne napuštamo civilizaciju. Naprotiv, šireći Bijelu rasu i smanjujući obojene rase, mi se krećemo naprijed

po najsigurnijom stazi očuvanja civilizacije. Morate se sjetiti da je samo Bijela rasa stvorila svaku civilizaciju koja je ikada postojala, i kada bi ta rasa s vremenom bivala izmiješana i odumirala, umrla bi i civilizacija. No, u svakom slučaju, nismo ni izbliza zainteresirani za očuvanje civilizacije kao takve, kao što smo zainteresirani za očuvanje i osiguranje budućnosti za vlastitu vrstu i za vlastitu rasu. To je prvi, najvažniji i najviši zakon prirode i mi ćemo biti otpadnici ukoliko odustanemo od takvog postupka, ukoliko izbjegnemo ispunjenje uloge koju su nam priroda i sudbina namijenili.

Prilično je diskutabilno to što ti isti srceparajući glasovi, koji do neba zapomažu o pravima i očuvanju crnaca i ostalog ološa, djeluju potpuno indiferentno što se tiče sudbine Bijele rase. Ostaju potpuno nezainteresirani kada ih podsjete na činjenicu da su, u našoj generaciji, Rusi pod upravom Židova, izbacili devet milijuna Nijemaca iz njihove domovine u Pruskoj i Istočnoj Njemačkoj, sa teritorija koji oni nastanjuju posljednjih nekoliko tisuća godina. Ne pogađa ih naročito ni kada ih podsjetite na povijesnu činjenicu da su Židovi za vrijeme i poslije ruske Revolucije ubili oko 20 milijuna bijelih Rusa, elite, inteligencije i originalnih stvaratelja umjetnosti, civilizacije, industrije i prosvjetljenja ruskog carstva. Niti su iste ove srceparajuće duše uzdrmane kada ih podsjetimo na nedavna povijesna zvjerstva, kada su Židovi izbacili 1,5 milijuna Arapa sa njihovih imanja i iz njihovih kuća i protjerali ih u pustinju, izbacili ih sa zemlje koju su oni naseljavali posljednje dvije tisuće godina. Ovo su Židovi učinili bez ikakvog legitimiteta, tvrdeći jedino da se to nalazi u osnovi njihove lažne religiozne mućke. Onda su nastavili zagađivati umove Bijele rase do te točke da ih je ogromna većina bijelih naroda, koji bi trebali znati bolje, podržala i pomagala da počine ovo povijesno

zvjerstvo.

Hladnokrvan, hladan pogled na današnje činjenice i brojke ne bi trebao ostavljati sumnju u to da se Bijela rasa nalazi na silaznoj putanji ka propasti. Ne samo da se mulati i crnci razmnožavaju većom stopom od nas (zahvaljujući našem velikodušnom davanju hrane, tehnologije i medicine) već mi ubrzano ostajemo bez zemlje i vitalnih resursa.

Svjetska populacija se ubrzano uvećava. Godine 1650. svjetska populacija je iznosila oko pola milijarde ljudi. U to vrijeme, njen porast se izražavao u postotku od 0,3 % godišnje. Po takvoj stopi rasta godišnje, bilo bi potrebno 150 godina za duplo uvećanje populacije. Međutim, prirast populacije se svake godine povećava. Godine 1970. stopa priraštaja se popela na 2,1 % godišnje, što je sedam puta više nego 1650. godine. Po ovoj stopi, za udvostručavanje populacije bit će potrebno samo 33 godine.

Današnja svjetska populacija iznosi 3,6 milijarde ljudi, pretežno obojenih. Do 2000. godine, predviđa se da će populacija dostići brojku od zapanjujućih sedam milijardi, sa obojenim ološem koji preplavljuje sve predijele svijeta, uključujući i one u kojima još uvijek dominiraju bijelci. Za šezdeset godina, po ovoj stopi, bit će četiri puta više ljudi koji nastanjuju zemlju nego danas. Predviđate li koje boje?

Pozabavimo se sada dostupnim resursima zemlje, uključujući obradivu zemlju, svježu vodu, metale, šume i energente. U najbolju ruku, na zemlji je pristupačno 7,86 milijardi hektara obradive zemlje,

što pokazuju nedavna istraživanja. Otprilike polovica ove zemlje, odnosno najbogatija i najpristupačnija polovina, danas se obrađuje. Druga polovica je manje podobna i zahtjeva ogromna ulaganja da bi se do nje stiglo, da bi se ona raščistila, navodnila i oplodila prije nego što bude u stanju da nam osigura bilo kakvu hranu.

Na osnovu nedavnog izvještaja Organizacije za hranu i poljoprivredu Ujedinjenih Naroda (FAO), pretvaranje ove neobradive zemlje u obradivu nije financijski opravdano, čak i uz ovako veliku potrebu za hranom danas u svijetu. Sve ovo uprkos tome što danas svijet skoro umire od gladi i neuhranjenosti. Kada bi se današnji svet hranio po standardima Sjedinjenih Država, trebalo bi nam 225% više zemlje od one koja se danas obrađuje, zemlje koje nema.

Odakle će nam stizati hrana da nahranimo gladne horde 2000. godine? Odgovor je da će biti gladi i političkih prevrata, uz najžešću borbu za opstanak. To će biti rasni rat, i ukoliko Bijela rasa ne bude psihološki pripremljena da obrani svoje silom i oružjem, bit će poražena.

Ne samo da nam ponestaje zemlje, već sve brže ostajemo bez sirovina kojima smo izgrađivali i pokretali našu naprednu tehnologiju. Potrošnja naših vitalnih resursa, koji se više ne mogu obnoviti, kao što su bakar,

željezo, nafta, aluminij, srebro, živa itd., sve se više povećava i brža je od eksplozije populacije. Dok je sadašnja stopa povećanja populacije 2,1 % godišnje, stopa povećanja potrošnje bakra je 4,6 %, aluminija 6,4 % godišnje. Izračunato je da će, po ovoj stopi, rezerve aluminija biti iscrpljene za 31 godinu, bakra za 21 godinu. Iako ćemo možda otkriti nove izvore, i oni su, kao obradiva zemlja, ograničeni. Kao i u slučaju dobre zemlje i do novih nalazišta se sve teže i teže stiže, sve je skuplje i skuplje iskopavati ih i u svakom slučaju, strogo su ograničeni. I dok je ovo pobrojeno, zahvaljujući ograničenom prostoru, vrlo važno, a postoje samo nekompletne i površne analize zemlje i izvora sirovina dostupnih na ovoj zemljinoj kugli, to ipak prilično točno pokazuje cjelokupnu sliku - a posljedice su sasvim jasne: nema ni zemlje ni sirovina koje su dovoljne da izdrže sadašnju eksploziju populacije još jedne generacije, čak ni za slijedećih petnaest godina. Nešto će se dogoditi.

Pitanje vrišti čak do nebesa: tko će preživjeti? Bijela rasa koja je stvorila sadašnji visoki nivo tehnologije ili obojeni, mulati i ološ?

Sa Židovima, koji kontroliraju vlade i glavne svjetske centre moći; uz podršku obojenih i crnaca da se bace na bijelce; uz ohrabrenje da se još brže množe; uz opterećivanje bijelog čovjeka sa sve više i više parazita na njegovim leđima, stigli smo do krajnje eksplozivnog kraja. Iako izgleda da je bijeli čovjek potpuno svjestan opasnosti u kojoj se nalazi, izgleda da ne shvaća da je on žrtva određena za uništenje. Bijela rasa

se ponaša kao da je drogirana i bespomoćna. Ostaje neorganizirana i nesposobna da podigne prst u svoju vlastitu obranu.

Pouka iz svega ovoga je vrlo uznemirujuća. Ona je jasna i jednostavna. Moramo drastično promijeniti naš pogled na našu ulogu u svijetu. Ne možemo se više igrati slatkog darežljivog Djeda Mraza prema obojenom šljamu svijeta. Ne smijemo više promovirati razmnožavanje obojenih ljudi svijeta, koji nas svi mrze gorućom strašću. Ne, moramo završiti sa takvom samouništavajućom idiotarijom.

Bijeli ljudi moraju krenuti sa novom vjerom i dijametralno suprotnom politikom. Moramo se boriti da bismo sačuvali svoje. Moramo postati izuzetno rasno svjesni i ujedinjeni. Moramo se organizirati. Ujedinjeni i organizirani, deset puta smo moćniji od Židova, crnaca i obojenih zajedno. Mi moramo spasiti našu rasu.

Moramo iz svega ovoga shvatiti da nema dovoljno zemlje sa prirodnim resursima za Bijelu rasu i za obojeni ološ da bi mogli jedni i drugi opstati. Moramo naučiti lekcije iz povijesti kojima su nas naši američki pioniri učili u osamnaestom i devetnaestom stoljeću: da izbacimo obojene rase i prisvojimo dobru zemlju.

Priroda nas je potapšala po ramenu i pokazala nam ostatak puta. Sada je naša najveća dužnost da nastavimo. Kao našim pradjedovima i naša je sveta dužnost da zahtijevamo za sebe i za naše buduće bijele generacije svu dobru zemlju i resurse ove naše planete Zemlje.

REVOLT

STARI BROJEVI

OČUVAJMO NAŠE NASLIJEĐE!

KREATIVISTI

KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA